ذره‌بین

آغاز فعالیت اولاف شولتز به‌عنوان صدراعظم آلمان

نمایندگان بوندس‌تاگ، روز گذشته اولاف شولتز را به‌عنوان صدراعظم جدید آلمان انتخاب و به ۱۶سال زمامداری آنگلا مرکل پایان دادند.

پیش از این رهبران ائتلاف جدید سوسیال دموکرات، لیبرال‌ها و سبزها بر سر صدراعظمی اولاف شولتز به توافق رسیده بودند.

اولاف شولتز وعده داده است آلمان دهه آینده را با برنامه‌های بزرگ مسکن‌سازی، افزایش حداقل دستمزد و یک صنعت بدون 2CO رهبری کند. وی رهبری حزب سوسیال دموکرات‌ها را در انتخابات ماه سپتامبر و در برابر بلوک محافظه‌کار دموکرات مسیحی و سوسیال دموکرات مسیحی که نزدیک به آنگلا مرکل بودند به عهده داشت.

پس از ۱۶سال زمامداری آنگلا مرکل، اتحادیه احزاب مسیحی آلمان، متشکل از دو حزب دموکرات مسیحی و سوسیال مسیحی به نازل‌ترین سطح آرا در طول تاریخ فعالیت خود سقوط و درنهایت انتخابات را به رقیبش واگذار کرد. هرچند حزب سوسیال دموکرات نیز موفق به کسب اکثریت آرا نشد و مجبور به تشکیل کابینه ائتلافی شد.

اذعان شاباک به شکست در پروژه ضد جاسوسی

رئیس سازمان اطلاعات و امنیت داخلی رژیم صهیونیستی (شاباک) به شکست در ممانعت از حضور جاسوس منتسب به ایران در منزل وزیر جنگ این رژیم اذعان کرد.

«رونن بار» که گزارشی از نتایج کمیته حقیقت‌یاب درباره این قضیه ارائه می‌کرد، گفت: «با وجود این‌که ما این عملیات (جاسوسی) را خنثی کردیم ولی ما در ممانعت از حضور این جاسوس شکست خوردیم.»

۱۸ نوامبر شاباک در بیانیه‌ای اعلام کرد فردی به نام عومری گورین، نظافتچی منزل گانتز را به اتهام جاسوسی برای ایران بازداشت کرده است.

رئیس شاباک همچنین به سوء مدیریت دو نفر از مدیران شاباک در این قضیه اشاره کرد.

به نوشته روزنامه رأی الیوم، کمیته حقیقت‌یاب در گزارش خود به وجود شکست‌هایی در عملیات بازرسی امنیتی گورین و وجود شکاف‌هایی در تأمین امنیت وزیر و محیط اطراف آن ازجمله واحد رصد و نظارت، واحد تأمین امنیت شاباک و مسؤولان حراست دفتر نخست وزیر و وزارت جنگ اشاره شده است.

گزارش رسانه‌ای رژیم صهیونیستی نشان می‌دهد گورین دارای سابقه جنایی و محکومیت است و در طول بیش از یک دهه ۱۴پرونده در رابطه با سرقت از بانک و منازل برای او تشکیل شده و چهار بار به حبس محکوم شده و آخرین بار چهار سال را در حبس سپری کرده است.

ماه گذشته شاباک اعلام کرد گورین از طریق شبکه‌های اجتماعی با یک طرف وابسته به ایران ارتباط برقرار کرده و با استفاده از فرصت اشتغال در منزل گانتز به آن طرف پیشنهاد همکاری و کمک ارائه کرده است.

شاباک افزود گورین با آن طرف در ارتباط بوده و امکان کارگذاشتن برنامه‌های جاسوسی و دستیابی به رایانه گانتز را بررسی کرده بود که بنا به ادعای شاباک این عملیات خنثی شده است.

شاباک اعلام کرد، گورین در جریان بازجویی به تصویربرداری از اماکن مختلف منزل گانتز و ارسال آن به منبع ایرانی اذعان کرد.

در سال ۲۰۱۸ نیز شاباک از بازداشت رونن سگف، وزیر پیشین انرژی رژیم صهیونیستی به اتهام جاسوسی برای ایران خبر داد.

حمایت سنای آمریکا از طرح فروش موشک به عربستان

مجلس سنای آمریکا طرح ممنوعیت فروش ۲۸۰ موشک میانبرد پیشرفته «هوا به هوا» را به عربستان سعودی رد کرد. ماه گذشته، سه نفر از اعضای مجلس سنا اعلام کردند گروهی از سناتورها با اولین معامله تسلیحاتی بزرگ به عربستان سعودی در دوره ریاست جمهوری بایدن به‌دلیل ادامه حملات عربستان در یمن، مخالف هستند و بر همین اساس طرحی را برای ممنوعیت فروش این موشک‌ها ارائه کردند اما این طرح در جلسه اخیر سنا با ۶۷ رأی مخالف در مقابل ۳۰ رأی موافق، رد شد. /ال‌بی‌سی

اردوغان: احتکار ارز، عامل اصلی بحران اقتصادی است

رئیس جمهور ترکیه با دفاع مجدد از میزان پایین سود بانکی، گفت، احتکار ارز عامل اصلی افزایش قیمت آنهاست اما باور دارد ترکیه می‌تواند حمله به واحد پول خود را خنثی کند. رجب طیب اردوغان، تورم و گرانی کالاهای اساسی در این کشور را با سقوط شدید ارزش پول ترکیه، بی‌ارتباط دانست و گفت: «هنوز دلیلی برای ارائه نرخ بالاتر سود بانکی نمی‌بینم. ذخیره و احتکار ارز عامل بحران اقتصادی است و کسانی را که چنین کنند، مجازات خواهیم کرد. /آناتولی

رؤسای جمهور روسیه و آمریکا به صورت ویدئوکنفرانس گفت‌وگو کردند

عکس: AP

رئیس جمهور روسیه در دیدار ویدئویی با بایدن به وی تاکید کرد که گسترش ناتو به شرق را هرگز برنمی‌تابد

اولتیماتوم پوتین به بایدن

حنیف غفاری
بین‌الملل

سال ۲۰۱۴ اتحادیه اروپا که از همان ابتدا دل خوشی نسبت به شکست انقلاب نارنجی اوکراین و حضور «ویکتور یانوکوویچ» رئیس جمهور شرق‌گرای این کشور در قدرت نداشت با دریافت پالسی خطرناک از سوی آمریکا بازی نافرجام دیگری را در کی‌یف کلید زد. وقوع درگیری‌های خونین در اوکراین و از دست‌رفتن کنترل این کشور توسط یانوکوویچ و تبدیل شدن کی‌یف به کانونی از آتش و خون، نتیجه این بازی مداخله‌جویانه بود. هیچ‌گاه در طول دوران پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی سابقه نداشت که مقامات روسی صراحتا از تقابل نظامی با اروپا در صورت گسترش ناتو به شرق سخن به میان آورند اما این اتفاق هم‌اکنون افتاده است. تغییر نقشه امنیتی و استراتژیک اروپا بر اثر مواجهه مستقیم با روسیه، موضوعی نیست که مقامات اروپایی بتوانند به سادگی از کنار آن عبور کنند.

کاخ کرملین روسیه به صدور بیانیه‌ای درباره گفت‌وگوی ویدئویی رؤسای جمهور روسیه و آمریکا پرداخت. در این بیانیه آمده است که پوتین به بایدن اعلام کرد که واشنگتن با متوجه‌کردن تمام تقصیرها به‌سوی طرف روسی در بحران کنونی با اوکراین، مرتکب اشتباه شده است. براساس بیانیه کاخ کرملین، پوتین و بایدن بر ادامه ارتباط میان دو طرف توافق کردند. در این گفت‌وگوی تلفنی، پوتین از بایدن خواست ضمانت‌هایی درباره عدم توسعه ناتو به‌سوی مرزهای روسیه داده شود. پوتین همچنین به بایدن پیشنهاد داد تمامی اقدامات دوجانبه درخصوص کاهش فعالیت هیات‌های دیپلماتیک در دو کشور متوقف شود.

کاخ سفید نیز طی بیانیه‌ای اعلام کرد: «تماس ویدئویی امنی میان ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه و جو بایدن، رئیس جمهور آمریکا برگزار شد و طی آن درباره طیفی از موضوعات در دستور کار آمریکا-روسیه، گفت‌وگو شد.»

با این حال مقامات آمریکایی در بیانیه خود از اولتیماتوم سخت پوتین به بایدن درخصوص گسترش ناتو به شرق نکته‌ای به‌میان نیاوردند.

معمای ناتو

واقعیت امر این است که اگر منازعه‌ای میان روسیه و اوکراین رخ دهد، تکلیف کار مشخص خواهد بود! ورود ناتو به این منازعه، به معنای بسط و گسترش درگیری نظامی به کل اروپا بوده و این همان خط قرمز امنیتی سران پیمان آتلانتیک شمالی محسوب می‌شود. از این رو بر همگان مسجل است که حتی در صورت بروز جنگ میان روسیه و اوکراین، ناتو به بهانه اینکه اوکراین عضو این مجموعه نیست وارد نبرد مستقیم با مسکو نخواهد شد. در این صورت، کی‌یف قربانی سیاست‌های مشترک آمریکا و اروپا در تقابل با روسیه می‌شود.

مقامات آمریکایی در نحوه خروج از افغانستان حتی دغدغه‌های شرکای خود را در ناتو نظر نگرفتند. اکنون دولت‌های پاریس و برلین بیش از هر زمان دیگری از سوی شهروندانشان بابت «تحقیر استراتژیک در افغانستان» مورد عتاب قرار گرفته‌اند. در نتیجه پس از خروج اشغالگران آمریکایی و ناتو از افغانستان بار دیگر استقلال استراتژیک اتحادیه اروپا از آمریکا به دغدغه‌ای اساسی در میان اکثر اعضای اروپایی ناتو تبدیل شده است. آمریکا، کانادا، ترکیه همراه ۲۶کشور اروپایی، اعضای پیمان آتلانتیک شمالی را تشکیل می‌دهند. صورت مساله این است که اکنون، آمریکا بر ناتو و تصمیماتش تسلط کامل دارد. در این منظومه امنیتی، واشنگتن نقش متغیر مستقل و دیگر اعضای پیمان آتلانتیک شمالی، نقش متغیر وابسته را دارند. همین مساله سبب شده در مواردی مانند آنچه در افغانستان رخ داد، اروپاییان در مقابل یک کار انجام‌شده قرار گیرند اما سوال اصلی این است که تاثیر این وضعیت در آینده و سرنوشت ناتو چیست؟ نباید فراموش کرد که پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و سقوط کمونیسم، ناتو فلسفه وجودی خود را از دست داد زیرا دیگر تهاجم سرخی در قبال اروپا و آمریکا وجود نداشت. با همه این اوصاف، رئالیست‌ها و نئورئالیست‌هایی که عرصه سیاست خارجی آمریکا و اروپا را به تسخیر خود درآورده بودند، معتقد به حفظ این ساختار و تبدیل آن به یک ساختار مسلط امنیتی در نظام بین‌الملل بودند.

رئیس جمهور روسیه شکاف‌های داخلی اعضای ناتو را به وضوح درک کرده و سعی دارد از آنها به مثابه فاکتور و مولفه‌ای برای امتیازگیری از رقیب آمریکایی خود استفاده کند

ناتو طاقت بحرانی دیگر را ندارد

بروز هرگونه منازعه نظامی جدید (مخصوصا جنگ روسیه و اوکراین)، قطعا هزینه‌های بسیار سختی برای ناتو خواهد داشت. بسیاری از اعضای ناتو از ورود به منازعه اجتناب می‌کنند و همین موضوع به‌معنای دودستگی و شکاف در پیمان آتلانتیک شمالی است. در سال ۲۰۲۱ میلادی، نه‌تنها ناتو به یک ساختار مسلط در جهان تبدیل نشده بلکه بیش‌ازپیش شاهد قطع اتصالات و مناسبات تعریف‌شده امنیتی-نظامی در ذیل این سختار هستیم. بی‌دلیل نیست که بسیاری از تحلیلگران مسائل امنیتی در غرب، امکان انحلال ناتو در آینده‌ای نه‌چندان دور را دور از ذهن نمی‌دانند. حقارت و شکست اروپا در افغانستان بر شدت این مطالبه‌گری عمومی در قاره سبز افزوده است. برخی مقامات ازجمله جوزپ بورل مسوول سیاست خارجی اتحادیه اروپا، معتقدند اروپای واحد یک نیروی واکنش سریع با دست‌کم ۵۰۰۰سرباز نیاز دارد. تشکیل این هسته اولیه نظامی در اتحادیه اروپا، می‌تواند مقدمه‌ای برای تشکیل ارتش واحد اروپایی و سپس انهدام رسمی پیمان آتلانتیک شمالی (متعاقب گسست نهایی میان آمریکا-اروپا) باشد. درست در چنین شرایطی آغاز یک نبرد نظامی میان روسیه و اوکراین بدترین ضربه به ناتو محسوب می‌شود. رمزگشایی از هشدار صریح پوتین به بایدن در خصوص گسترش ناتو به شرق چندان دشوار نیست. رئیس جمهور روسیه شکاف‌های داخلی اعضای ناتو را به وضوح درک کرده و سعی دارد از آنها به مثابه فاکتور و مولفه‌ای برای امتیازگیری از رقیب آمریکایی خود استفاده کند.

مروری بر مواضع ۲گانه اروپا در زمینه حقوق بشر

اقدامات نمایشی در برابر ناقض بزرگ حقوق بشر

یحیی ابراهیم عسیری
نویسنده و تحلیلگر

عربستان سعودی یک رژیم پادشاهی است که تقریبا حدود ۱۰۰ سال است هیچ‌گونه نمایندگی سیاسی و آزادی‌های اجتماعی را برای مردم این کشور مجاز نمی‌داند اما وضعیت حقوق بشر از زمان روی کار آمدن ملک سلمان و به قدرت رسیدن پسرش محمدبن سلمان به ولیعهدی در اواسط دهه گذشته به طور قابل توجهی بدتر شده است.

آنها به منظور جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، درهای کشور را به روی غرب باز کرده و کمپین روابط عمومی جهانی را آغاز کرده‌اند اما از سوی دیگر، قدرت دولتی را به میزان بی‌سابقه‌ای متمرکز کرده‌اند و به طرز وحشیانه‌ای، هر کسی را که از دولت انتقاد کند سرکوب می‌کنند. نقض رایج حقوق بشر از سرکوب آزادی عقیده و بیان و آزادی تجمع و تشکل گرفته تا نقض حقوق بشر در یمن، نقض حقوق زنان، نقض حقوق مهاجران، نقض حقوق اقلیت‌ها و نقض حقوق محاکمه عادلانه.

البته در سال‌های اخیر مقامات سعودی تلاش کرده‌اند اصلاحات سطحی را به نمایش بگذارند اما برای پرداختن به کاستی‌های متعدد و بسیار گسترده این حکومت در حوزه حقوق بشر، بسیار بیشتر از این اصلاحات نیاز است.

ریشه بسیاری از موارد نقض حقوق بشر در عربستان سعودی در یک چارچوب قانونی به شدت ناقص نهفته است. این کشور هیچ قانون اساسی یا قانون جزایی ندارد و سایر قوانین مانند قانون جرایم سایبری و قانون ضد تروریسم هم بسیار مبهم تنظیم شده‌اند. بر همین اساس حکومت عربستان نیازمند اصلاحات ساختاری عمیقی است که به نظر می‌رسد باید به عنوان یک هدف درازمدت به آن نگاه کرد اما گام‌های اولیه دیگری وجود دارند که به راحتی می‌توانند در حال حاضر برداشته شوند. از جمله این گام‌ها می‌توان به آزادی فوری همه مدافعان حقوق بشر و زندانیان عقیدتی اشاره کرد.

سکوت مدعیان

کشورهایی از جمله فرانسه و انگلیس که روابط اقتصادی قوی با عربستان سعودی دارند، تمایل دارند در مورد نقض حقوق بشر در آنجا سکوت اختیار کنند. کشورهایی مانند ایسلند و دانمارک که با سعودی‌ها روابط اقتصادی کمی دارند یا اصلا روابط اقتصادی ندارند، اغلب پر سر و صداتر و صریح‌تر هستند و در سازمان ملل پیشرو هستند. سیاستمداران اروپایی معمولا در توجیه مواضع منفعلانه خود نسبت به نقض حقوق بشر از سوی عربستان استدلال می‌کنند که آنها به طور منظم در گفت‌وگوهای دوجانبه خصوصی با مقامات سعودی، اعتراض خود در زمینه حقوق بشر را مطرح می‌کنند اما تجربه این سال‌ها نشان داده است وضعیت حقوق بشر در عربستان در نتیجه جلسات پشت درهای بسته بهبود نمی‌یابد بلکه تنها زمانی تغییر می‌کند که عربستان سعودی فشار عمومی بین‌المللی را تجربه کند.

پس از اولین بیانیه مشترک ۳۶ کشور عضو سازمان ملل در شورای حقوق بشر سازمان ملل در مارس ۲۰۱۹، مقامات سعودی به طور موقت چند زن مدافع حقوق بشر را آزاد کردند. دانمارک سومین بیانیه از سه بیانیه مشترک در مورد عربستان سعودی را رهبری کرد که بیشتر آنها از حمایت اکثر کشورهای اتحادیه اروپا برخوردار بودند. چند قطعنامه توسط پارلمان اروپا نیز به ایجاد حرکت کمک کرده است. به دنبال توجه و فشار بین‌المللی در دوره ریاست عربستان بر گروه ۲۰ و تصمیم پاریس، لندن و نیویورک به بایکوت نشست جی۲۰، عربستان سعودی مجبور شد امتیازات بیشتری بدهد و کمی از مواضع ضد حقوق بشری خود کوتاه بیاید. این موارد شامل کاهش مجازات زندان برای برخی جرایم مربوط به کودکان و دستور دادستان عمومی برای بررسی احکام صادر شده برای سه نفری بود که متهم به ارتکاب اعمال تروریستی در دوران خردسالی بودند و اعترافات آنها اجباری بود. نمایندگان پارلمان برخی کشورهای اتحادیه اروپا نیز به پرونده برخی مدافعان حقوق بشر بازداشت شده در عربستان پرداختند.

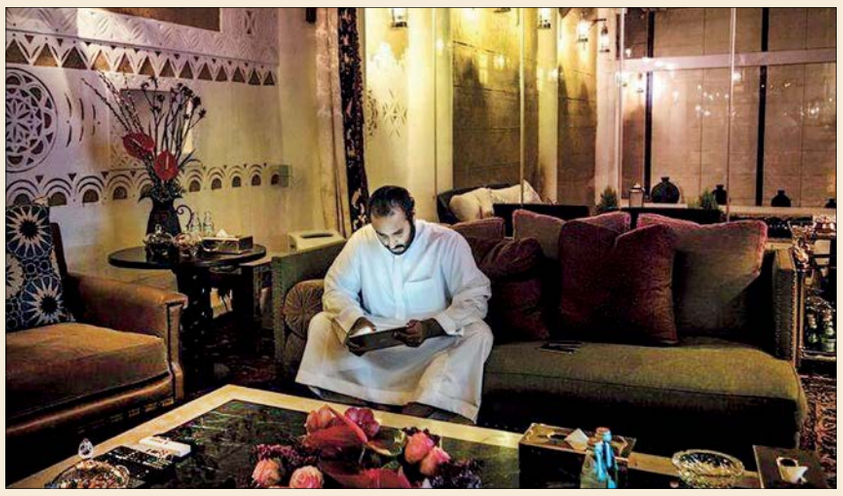

اقدامات نمایشی اروپا

پس از قتل جمال خاشقچی، روزنامه‌نگار در کنسولگری عربستان در استانبول در اکتبر ۲۰۱۸، برخی کشورهای اروپایی مانند آلمان، دانمارک، هلند، فنلاند، ایتالیا و بلژیک در اقدامی نمایشی به طور موقت فروش تسلیحات خود به عربستان سعودی را به حالت تعلیق درآوردند اما همین تصمیمات حداقلی هم معمولا حاوی تبصره‌هایی است که قوانین را بی‌خاصیت می‌کند. به عنوان مثال، در تصمیمی که برای ممنوعیت فروش سلاح به عربستان گرفته شد صادرات تسلیحات اروپایی که به صورت مشترک توسط چند کشور تولید شده‌اند مستثنا شد یا این‌که کشورهای اروپایی به‌رغم ممنوعیت فروش تسلیحات به عربستان، فروش سلاح به سایر کشورهایی که در ائتلاف نظامی تحت رهبری عربستان سعودی در یمن حضور دارند، از جمله امارات متحده عربی و مصر را ادامه می‌دهند. این در حالی است که برای توقف فاجعه انسانی در یمن کشورهای اروپایی باید فروش تسلیحات و صادرات فناوری جاسوسی به عربستان سعودی را فورا متوقف کنند.

اتحادیه اروپا و کشورهای عضو آن شریکی مهم برای عربستان سعودی هستند بنابراین اگر بخواهند عربستان را تحت فشار بگذارند، اهرم‌هایی قابل توجه دارند. آنها باید علنا نگرانی‌های خود را در زمینه حقوق بشر بیان کنند و این مسائل را نسبت به روابط تجاری در اولویت قرار دهند. چنین مساله‌ای به حاکم شدن قانون در عربستان می‌انجامد و این در خدمت منافع بلندمدت اروپا نیز خواهد بود. در سطح چندجانبه، کشورهای اتحادیه اروپا باید قطعنامه‌ای را در شورای حقوق بشر سازمان ملل برای ایجاد یک مکانیسم نظارت و گزارش برای عربستان سعودی رهبری و تصویب کنند. در همین حال، عربستان باید در گفت‌وگوهای خصوصی در مورد حقوق بشر پاسخگوتر باشد. اتحادیه اروپا اخیرا اولین گفت‌وگوی حقوق بشر اتحادیه اروپا و عربستان سعودی را برگزار کرد که در آن پرونده‌های مدافعان حقوق بشر و حقوق زنان را مطرح کرد. در آینده، برای تأثیرگذاری این امر، تعیین معیارهای روشنی که امکان ارزیابی مستقل از پیشرفت واقعی انجام شده را فراهم می‌کند، مهم خواهد بود. این به سهامداران اروپایی و جامعه مدنی این امکان را می‌دهد فشار بین‌المللی را بر عربستان حفظ کنند.

منبع: https://ecfr.eu